

To je hudba!

Capo 3

Proklínám (Janek Ledecký)

h c d E mi C
1. [] Prázdněj [Ami] byt je jako [F] past
kde [Dmi] růže uvadnou [C, G] G, D

[Ami] Potisící [F] čtu tvu j dopis
[Dmi] na rozlouče [G] nou [C]

C] Pišeš že [Ami] odcházíš, když [F] den se s noci [C] stří [G] dá
[Ami] Vodu z vína [F] udělá [Dmi] kdo dobře nehlídá [G]. Pišeš: D

Emi C, Dmi
® [C] Proklínám [G]. Ty [Ami] tvoje [F] ústa proklínám [C]
Tvoje [G] oči ledový [Ami]. D

V [F] srdci jen snib [C] sám a [G] sám.

Ať [Ami] nikdy [F] úsvit nespat [C] řís

Na ústa [G] mříž. Oči oslep [Ami] nou

Ať [F] do smrti seš [C] sám. [(prechod cez h strunu) a (atd)]

2. Tvoje oči jsou jak stín.

A tvář den když se stmívá

Stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád

Sám s hlavou skloněnou

všechny lásky budou zdání

Po tisíci čtu tvůj dopis na rozloučenou. Pišeš: ®

.. ať zu staneš sám. Sám. A sám.

f# - c2